

593.

Rozporządzenie wykonawcze Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 28 czerwca 1924 r.

do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1924 r. w przedmiocie zmiany względnie uzupełnienia niektórych postanowień niemieckich rozporządzeń, dotyczących demobilizacji gospodarczej w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Na mocy § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1924 roku w przedmiocie zmiany względnie uzupełnienia niektórych postanowień niemieckich rozporządzeń, dotyczących demobilizacji gospodarczej w górnośląskiej części Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 58, poz. 587) zarządza się co następuje:

§ 1. Zastrzegając sobie zwierzchnie kierownictwo oraz mianowanie dla spraw poszczególnych delegatów specjalnych, przekazują Komisarzowi Demobilizacyjnemu z siedzibą w Katowicach:

1) uprawnienia, przysługujące Komisarzom demobilizacyjnym na mocy obowiązujących przepisów prawnych, z wyjątkiem uprawnień, zawartych w ustępie 1-ym § 1-go rozporządzenia o demobilizacji gospodarczej z dn. 7 listopada 1918 r. (Dz. U. Rz. str. 1292) i w art. II-im rozporządzenia z dnia 17 grudnia 1918 r. (Dz. U. R. str. 1436), uzupełniającego rozporządzenie

o czasie pracy robotników przemysłowych z dnia 23 listopada 1918 r. (Dz. U. Rz. str. 1334);

2) pełnienie czynności, przewidzianych w §§ 1, 2 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1924 r. w przedmiocie zmiany niemieckich rozporządzeń, dotyczących demobilizacji gospodarczej w górnośląskiej części Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 58, poz. 587), prócz prawa ustalania kategorii pracowników, podlegających przepisom ustępu 5 § 2.

§ 2. Pozwolenia na wydalenia w okresach, przewidzianych w § 1 ustęp 2, wychodzące poza ramy § 1 ustęp 1 lit. 2 niemieckiego rozporządzenia z dnia 8 listopada 1920 r. o środkach przeciwko zwijaniu i unieruchomianiu przedsiębiorstw (Dz. U. R. str. 1901) w brzmieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 58, poz. 587), dopuszczalne w myśl ustępu 2 § 2 tego rozporządzenia jedynie za zgodą Ministra Pracy i Opieki Społecznej względnie osoby, przez niego upoważnionej, mogą być udzielane tylko w drodze wyjątku.

§ 3. Wydalenia w granicach, ustalonych w § 12 rozporządzenia Ministra Pracy o przyjmowaniu i wydalaniu robotników i pracowników podczas okresu demobilizacji gospodarczej z dnia 12 lutego 1920 r. (Dz. U. R. str. 218) w brzmieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 58, poz. 587), z uwzględnieniem § 13 powyższego rozporządzenia z dnia 12 lutego 1920 r., są prawomocne z chwilą wygaśnięcia terminów ustawowych lub umownych wypowiedzenia. Prawo odwołania się do Komisarza demobilizacyjnego przysługuje tylko organizacjom pracowniczym. Odwołanie nie odracza wypowiedzenia.

W razie odwołania się do Komisarza demobilizacyjnego, na podstawie ustępu 1 § 22 rozporządzenia z dnia 12 lutego 1920 r. w nowym terminie w sprawie, w której żądanie przedłużenia umowy o pracę opiera się również na § 84 albo 94 ustęp 3 ustawy o Radach załogowych, Komisarz demobilizacyjny rozpatruje sprawę łącznie na podstawie rozporządzenia z dnia 12 lutego 1920 r., oraz ustawy o Radach załogowych i decyduje ostatecznie.

§ 4. Rozporządzenie powyższe wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Pracy
i Opieki Społecznej: *G. Simon*

Sprostowanie:

W Dz. U. R. P. z 1924 r. № 58 poz. 593, w rozporządzeniu wykonawczem Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 28 czerwca 1924 r. do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1924 r., w przedmiocie zmiany względnie uzupełnienia niektórych postanowień niemieckich rozporządzeń, dotyczących demobilizacji gospodarczej w górnośląskiej części Województwa Śląskiego, w § 3 ust. 2, wiersz 3 od góry zamiast: „w nowym terminie” winno być: „w nowem brzmieniu”.